

RISETE

ADMINISTRAȚIA
STRADA TEATRULUI No. 8APARE IN TOATE DUMINICELE
PROPRIETAR ȘI DIRECTOR RESPONSABIL

IOAN ATHANASIADE

PLINSETE

ABONAMENTUL
DECE LEI PE AN IN TOATA ȚARA

A PEL

Ciulinul, pentru mângâierea suferințelor Arhiepiscopului Calistrat Orleanu, a format un comitet de ajutor pentru menținerea demnității sale.

Acest Comitet are de scop a strânge banii necesari spre a-i pune la dispoziția Arhiepiscopului Orleanu, până la îmbunătățirea sorții sale.

Pentru reușita acestui scop, *Ciulinul* adresează un călduros apel către toți Români din toată țara cari știu a aprecia demnitatea și onoarea celor cari se sacrifică pentru virtuți, a depune o bobolul lor. Asemenea se adresează către artiștii Români a da serate și conferențiarilor a ține conferințe, ca din modestele lor produse să contribuim cu toții a îndulci critica pozițiune creată unui prelat independent ca Calistrat Orleanu.

Liste de sub-scrieri se găsesc la administrația acestui diar. In districte sunt rugate redacțiunile de diare a servi această cauză deschidând liste, iar sumele adunate să le înainteze la adresa deja indicată.

Rugăm diarele în general a reproduce acest apel.

Comitetul.

CALENDARUL CIULINULUI

Maiu are zile 31

După Popi

- D. 3—15 Martirul Lucian
L. 4—16 Păr. Mitrofan
M. 5—17 Sf. Dorotei Episcopul
M. 6—18 Sf. Visarion
J. 7—19 Martirul Teodot
V. 8—20 Sf. Teodor. Str.
S. 9—21 Sf. Kirilă Ap.

După Ciulin

- Taraful guvernamental ia doliu pentru Strusberg
Gădilaria urechilor vizitului la Golești cu «Deșteptă-te Române.»
Votarea fără discuțiune a legii electorale.
Mitița Sturđa devine cățelușul lui Kalnoki.
Doctorul Reteveesen latră la Innă.
Suspiniul diarniștilor trâmăși la spațir.
Mare parastas pentru sufletul rēp. Strusberg.

Bucuresci, 2 Iunie

Pârjol afară, pârjol în intru. Ne pârjolesc și ne batjocoresc Ungurii și toți piscarii. In intru ne pârjolește Ianache din toate părțile. Prin urmare pârjol de pretutindenți.

Intr'un pârjol atât de mare pârjolim și noi pe acei cari ne cad în mână din nedibăcia lor.

Figura *Ciulinului* nostru, de ađi, dă la toți un exemplu de pârjoleală bine meritată, talerilor cu două fețe, cari ađi le veđi contra Ungurilor și mâine îi veđi *Maghiaremburg*.

Dar în fine și pârjolul e bun câte o dată, de

și el aduce ruinare în urmă, căci adesea, din ruine, es lucruri mai bune ca mai naintea ruinelor.

Până atunci însă, un lucru este constatant, este pârjolirea lui Enache fără speranță de stingerea pârjolului, pentru că pompierii ajung tot d'auna ca Carbonarii din opereta Brigandii.

Pârjolirea acēsta însă, un mare folos a adus țării, folos eminent mare, pe care numai opoziția 'l pōte nega, căci e vagabondă cu cai la grajd și cu moși, iar nu ca marii cetățeni, liberal-năcionali, cu domiciliile prin pușcării, ca alde fratele Dima-Pingea, din patria țuiceț, unde vizitului își are încă marea sa proprietate numită Florica, căreia actualmente i s'a mai adăogat încă câte-va floricele de când cu pustiul de milion, pe care cu *d'asila* 'l rōgă lumea patriotică ca să i-l dea, și care cu *d'asila* il adună și trăpădătorii sēi din buzunarele lumii sātule de vicleimuri.

Da, avem curagiul s'o ăicem că numai d-na opoziție pōte nega marele folose aduse în Rahatul Român, prin pârjolul lui Enache. Și ca să muem gura oșanșilor, cari vor cu orice preș să vađă pe Enache la bētrânețe făcēnd tumbăla, apoi nu avem de cât a da câte-va exemple și lumina e făcută și pentru cei mai neluminați chiar.

Spre pildă:

La vornicie, Oppler se dă cățeaoa cu Luther, care țin să tāmăie mai nainte pe vornicul cu licōre mai delicioasă, de care o-dată cu capul, Gambrianus Olteanul nu se pōte despărți, ca să pōtă în liniște pāsui pe Chiriopolos, Anastasescu, Chirculescu și alti corifei slugarnici, cari nu pot trăi de cât pescuind în apă turbune.

La esterne, Rōde-Ruble, s'a transformat într'un *Cioclu-politic*, umblând după parastase nemțesci, abia întorcēndu-se de la fratele lor de cruce, Strusberg, din a căruia colivă a mâncat cu lăcomie la Berlin, cum a mâncat și rēposatul banii românesci, îndesați cu lingura pe gât de Enache și cu ai sēi.

Sērmanul Beșlegă, Strusberg!

Se afirmă că, recunoscētor către Enache de binele ce 'l-a făcut, scāpāndu'l pe el și pe toți coțcarii de șōngheri din țara Rinului, de luchia sārăcie în care ăcēu, ar fi lāsat prin testamentul sēu mângâierea męcării societății barometrice.

La finance. Aci ordinea și mai mare ca pretutindenți. Bani... curg pe tōte potecile; nu mai ađ unde pune banii țērani și adevērata populațiune română, cari ca toți omenii cari când fac bani, 'i apuc dorul de a economisi până acolo, în cât se privēdă până și de cele necesare, ast-fel și țērānului nostru rabdă chiar și de fōme, i se vinde boul, ba de multe ori 'l vinde și pe el la mezat, din

causa ĩmbulzelei banilor în lăđile lor. Mezatură de omeni ađi veđut; prin urmare plioforisēla este făcută.

Acēstă ĩmbulzēlă de bani, a decis pe marele hasnatar de la Ungurenī, să dea un ajutor casierului titular, d. Durma, a nu se putea mĩnui nici o lēscae męcār până nu vine cel cu cheia. E fenomenal financiar d. Grigorescu, căci, să nu perdeți din vedere, iubite leptōre și iubii leptori, căci lada e la mine și cheia la tine... Așa e pe la Ungurenī...

Pe la scōle și biserici și mai bine.

Aci e destul a vē spune că e fratele Tocilă, care le-a tocit pe tōte.

Tōte cărțile le scie pe de rost, le-a tocit și pe ele precum are de gānd, ca mai în urmă, să tocēscă ce a mai scāpat lui Enache pe la societatea barometrică. când n'o mai avea ce toci la culte și instrucțiā publică.

Trecēnd pe la justiție se ăice că într'o ăi periciunatul de demagog-democrat Voinov sin Leibul, trudit de obosēla jucării sale pe sfōra lui Berlic, s'a culcat pentru ca să guste puțină odihnă pe aceiași dormeză unde ofticosul de bādăran ajuns. Stătescu, de obicei se culca și a prins din el ticnafes, ast-fel că ađi justiția și ea, bĭet cocōnă mare, suferă teribil de ticnafes.

Cāt despre cele-alte, o fericire nesfārșitā și peste ele ca și peste totul; așa dar totul este o filoxeră generală.

Inaltul guvern, în părintēscă ĩngrijire de fericirea populațiunii, a ĩntocmit diferite comisiuni, a pus shiar premi ĩnsemnate pe capul acestei jigăni turbate, care a venit ca o turbatā tamenam pe spinarea acestei țēri, ca s'o prindă și s'o estremine.

Ei bine... Evrica!

Da, Evrica a ăis comisiunea!

Tōte cercetările tutulor, arată că filoxera este ĩnsuși *Enache Firfiric!*...

Păđiți-veđ dar lume bună de Enache, căci e filoxera *in personam*.

Filoxeră pęcătōsă,
Mergi te du din țāră-afară,
Căci tu ești contagioasă
Și din neamu-ți de ocară.

DEPEȘI TELEGRAFICE

(Serviciul Agenției Italva)

Cluj. In urma dragostei do frățietate manifestată ĩntre studenții Romāni și unguri, depeși de feliicitări curg ca plōia din ĩntrēga Ungurie. Dragostea Măgārēscă către Romāni este la culme.

Florica. — Se accentuiază din ce în ce sgomotul, că *Cancelarul de țuică* cugetă la ĩnfĭnșarea unui nou organ politic guvernamental *Paratonerul*, ca să l apere de *Fulgerile, Trāsnetele și Tunetele*, ce s'a ĩvit de cât va timp în Capitală.

Craiova. — Clopoțelul de aci spune, că în curând doctorul Romniceanu va veni să ție la dênșii o conferință. Se susține cu tărie că va vorbi despre *Retevee*, din punctul de vedere al eficacității lor în alegeri. Se crede ca probabil ca d. Nanian, cu această ocaziune, va arăta și dênșul rolul cel mare al alcoolului în asemenea împrejurări electorale.

Belgrad. — Braga a început să fermenteze în Sêrbi, și dacă care cum-va dôgele său cercurile lor n'ar fi rezistente, atunci vai de Bulgari, căci sunt amenințați a fi inundați de bragă.

STRUSBERG

*Doliul e mare, lacrêmile curge,
Incetând din viață meșterul-coțcar
Criata lui Enache, cu foc ađi 'l plânge,
Cu foc ađi 'l plânge, și cu mult amar.*

*Din clasice sdrênțe, el le dete viață,
Golânimea ăleii a imbogătit,
Le-a făcut palate, moșii și banii ghiață,
Moșii și palate.... Țara-a jefuit.*

*Că averea țerii se amanetase
Fără nici un termen, nêmului nemțesc,
Era suvenirea ce vrea să ne lase,
Ce vrea să ne lase partidul hoțesc.*

*Plângă'l Costimescu, Stolojan, Brătianu,
Rabinul și Sturđa, și cu toți ai lor;
Plângă'l și Warșawsky și Plévă golanu,
Și Plévă golantul; plângă'l ei cât vor*

*Țara nu va plânge sângherii ce-o fură,
Nici pe șarlatanii care plâng de ei;
Pe toți îi stimăla cu-aceiași măsura,
Cu-aceiași măsura: șarlatanii, pigmei*

Ciulini

Consiliul comunal din capitală, având în vedere lipsa de stabilimente balneare, a decis ca fie-care stradă să devie un ast-fel de stabiliment, făcând ca ele să conțină ape și nomol mineral... Prima stradă, devenită în stare de bae mineralo-mocirlosă, este strada Armașul, pe care o recomandăm d-lui primar să useze, la trebuință, de produsul mineralelor ei, mai ales că au facilitatea de a face din țigani români, din negru alb, etc.

*

D. Montureanu va ține în curând o conferință în ciuda d-lui Socolescu, în care va trata: « Despre falsificarea planurilor devisului Palatului justiției », artă în care d-sa escelează cu prisos.

*

SPIONII

Printre multele mijloce de corupere ale guvernului actual, este și serviciul spionagiului, ce se execută pe o scară întinsă, de către agenții poliției, botezați spioni.

În cartônele poliției, într'un regulament misterios, se află clasificarea acestor agenți, cum și funcțiunile ce fie-care are a îndeplini.

Așa de exemplu, sunt spioni de zi, spioni de noapte. Apoi vin spionii împărțiți pe clase. Clasa I, coprinde ômenii bine îmbrăcați, ômenii numiți în stilul poliției: *posé*, adică cu o înfățișare plină de emfasă, cu o figură plină de distincție, cu un aer care inspiră ori cui încredere. Clasa II, coprinde ômenii mai prost îmbrăcați, sau de *tavălela*, tot după cum îi numesc cei de la poliție. Cei cari recurg la asemenea clasă de spionagiū sunt cei mai incapabili ômenii cari au fost hui-duiți de pretutindeni, fiind nepricepuți la nici o întreprindere onestă.

Clasa III, coprinde soiul de spioni numiți în limbajul polițienesc: *ciurucuri*. Acești nenorociți sunt ômenii fără cunoscintă de carte, ômenii obscuri de cari nu se pôte îngriji cine-va. Ori cine pôte critica guvernul fără a se teme fiind alături cu nisce figuri sêrbede de sârăcie și de ticăloșii; cu toate astea acești, șerpi jigodioși, își au veninul lor. Ei sunt de multe ori și spioni și sbiri. Ei fac și ancheta și tot ei execută sentința dată de mai marii lor.

A vè spune modul cum execută aceste trei clase de spioni meseria lor, v'o declar că nu pot, eu am auzit din gura unuia.

Un spion disgrățiat mi-a povestit toate marafeturile foștilor lui colegi și era și lui scârbă, când mi le spunea. Eu la rândul meu mă îngrozesc.

Programa scôlei de comerț din Iasi, a devenit insuportabilă prin aglomerarea materiilor. De curând s'a mai adăogit aci cursul de *politete și cuvinte* cu care este însărcinat directorul scôlei, d. Dimitriu, care escelează în convenințele sociale, culesse de prin grajdurile d-nei G. din București.

*

Casieria ministerului de finance nu se deschide până ce nu vine Talpa acestui minister care deschide, dă bani casierului titular să facă plățile și iar închide, luând cheia cu sine.

Faptul acesta arată sau că casierul titular nu are garanție, sau că averea publică este proprietatea d-lui Grigorescu.

Progresul e atât de mare în cât și d. Grigorescu și d. Durma, merit a face parte din suita lui Enache.

*

D. doctor Romniceanu, supra-numit Reteveescu, pentru serviciile aduse Universității, cu rêscola studenților, a primit drept rêsplată «Numêrul» ce 'l-a purtat de gât în orfelinatul din București.

*

De la serbarea societății constructorilor Români, care a avut loc Luni la 28 Maiu, aflăm că d. Fleva, luând parte, a jucat cu un deosebit talent *romnêsca*.

SCRISOARE DE FELICITARE DIN CONSTANTINOPOL

Ego ton patera, oli chine-roșu,
Prinđind ađi de veste de la ta-tu moșu
Cum ca 'n România de aiți departe
Ai azuns om mare procopsis cu carte,
Si te-ascult cu toți ne putând a fate
De cât tot ațeaia ce ție îți plate;
Ego che tin mitera ne par forte bine
Cum se represintă grețimea prin tine.
Silește psihi-mu, sileste cât poți
Ca se lași in urma p'ai-l'alți patrioți.
Am auzit inea, s'asta nu e sagă
Că 'ți-ai lasat portu de când vindeai bragă,
Ca in loc de dulvurul, larg si ineretit,
Tu ai ađi pe tine pantalon nemțit:
Si drept fesul rosu te 'l-a daruit
Neamurile nostre chind 'i-ai parasit,
Tu porți ađi pe tigvă, capelă nemțesca,
Si in loc de pupezi, gheata franțuzesca.
Auzind ațestea sin-compatrioții,
S'au suparat groznic pe tine cu totii,
Luând ca insulta, ca o defaimare
Pentru noi grețimea, ațesta, schimbare.
Prin ațesta carte eu te sfatuesc
Se nu lepeđi inea portul stramosesc,

Căți prin el stramosi au devenit mari
De ne dic streini la toți palicari.
Iti pun in vedere și-ți dau o povața
Pe care, psihi-mu, canta d'o invața.
Căți printr'ensa asta-đi ne ținem grețimea
Devenind mari omeni, stapanim mulțimea:
«Linge mana care, tu n'o poți musca,
«Pleaca-ți a ta frunte fără mormura.
«Cand cel mai puternic îți sta inainte
«Tu făi temenele, rogo-te fierbinte.
«Da de veste 'n lume cu nerușinare
«Striga 'n ori-ce parte, striga 'n gura mare
«Ca ai pentru densul, in tine un cult,
«Fir'ar chiar, se fie, stupid chit de mult.
«Promite ce 'ți cere, jura-le credința,
«Țiraste-te 'n tina, fii cu umilinta
«Cu alte cuvinte, fii mare și mic
«Sluga la boerul, stapan la calie.»
Dilele ațestea a fost serbatore
Agios Costache, drept felicitare
Iti ured, psihi-mu, c'un pahar de bragă
Ca se te cunoscă omenirea 'ntrêga.
Să 'ntreți in tertipuri si po Bratianos,
Si pe chir Ruseti, megas pehlivanos.
Se devii in tote un monopolist
De la braga rețe, pân'la publițist,
Se azungi, psihi-mu, boer mare 'n stat.
Se aperi de muște p'or ce diplomat.
(Ploesți) Tompatera: Iane Bragagiopulos.

ACADEMIA ROMANA

Vineri, Academia Română, a ținut ședință publică. Luni va ține o altă ședință în care d. Hasdeu în care va celi convențiunea încheiată între d-sa și Olga ca pe tot timpul absenței sale din capitală să nu mai fie înlocuit prin interim. D. Gr. G. Tocilescu va vorbi despre mânerul săbiei lui Avesalom și lingura cu care mânca Traian, găsite în excursiunile submarine făcute în Dobrogea.

Intrarea gratis.

CATE-VA INTREBARI

— De ce Chițu vizitează des pe Oppler?
— Pentru ca să se spele de mirosul masalalelor.

*

— Pentru ce a supêrat pe marele vizir cântul: *Deșteptă-te Române* intonat de tinerime la Golești?

În rândurile ce vor urma, voi descrie numai o frumoasă păcălela a spionilor.

Intr'o cafenea de pe calea Victoriei unde lumea se grămădise din cauză că afară începuse se plouă, spionul poliției W.... umbla cu ochii în toate părțile căutând teren de exploatat. Se opreșe la o masă. Aci erau încă trei sau patru inși.

W.... începe a injura guvernul că nu mai îngrijesce de nimic în țara asta, că e anarhie absolută, robie absolută, împilare, desfrâu, risipă, degradare, ticăloșie, etc.

— Ce-va mai mult, îi rêsponse un altul de la masă, ce-va mai mult, guvernul de ađi e un gâde, un gialat, un asasin!

W.... tresăria de bucurie, dicând în gândul său: să 'l scriu, și ăsta e unul, dacă o fi funcționar, va fi destituit; dacă o fi independent va fi persecutat și dus în sapă de lemn.

Conversația începu furtunôsă, toți se silea din rêsputeri a arăta că d. Brătianu a ingenuchiat țara, a vëndut'o, a imormental'o de vie și la rândul lor fie-care se privea cu curiositate și se studia cu multă minuțiositate. În cele din urmă se recomandară, șiși spuseră fie-care meseria sau funcția ce ocupa. Erau veseli și se strângeau de mâni; se tratau cu țuică și și promisera a se visita și pe la domiciliu.

Toți își declarau cu mare plăcere, strada și numărul casei și se poftêu cu insistență, la prând, la cial, la cafea, etc.

În fine, după ce hotărâra cu totii că guvernul e bun de spândurat, plecară foarte satisfăcuți că au făcut lucruri mari în ziua aceia. W.... era în culmea fericirei. Prinsese atâtea bârfitori cari calomniau guvernul; și le știa și strada și numărul casei. Ce fericire! Ce succes! Bacișul din fondul secret, își arăta zîmbetul său

plăcut. Avea trei victime în mână! Trei muște prinse de un singur păiajen! Ce minune! Ce bani are să ia! Ce cinste! Ce distincție. O asemenea pescuială nu făcuse de mult spionul W. Nu e vorba, mai încercase el și cu alții a critica guvernul prin cafenele dar nu 'i mersese bine, dedese tot de ômenii indiferenți, tot de muși, de ômenii de piatră. Ađi însă făcuse trebă nu glumă. Alêrgă într'un suflet la poliție, ca să și ducă raportul.

Intră în cabinetul prefectului și de o dată vede intrând în acel cabinet, prin trei uși deosebite, cei trei ômenii de la masa din cafenea, cei trei cu care W... criticase guvernul. Prefectul se uită la dênșii, iar ei se uitau toți unul la altul înmărmuriți.

Nu putură să vorbescă, erau foarte emoționați și limba li se legase în gură.

La un muget ca de taur al prefectului, care privea la atitudinea lor prostescă, ei înaintară ca nisce automați către prefect și 'i deteră câte un raport.

— Cine sunt persônele arătate aci? ășe prefectul către W...

— Sunt d-lor, rêsponse W...

— Sunteți nisce gâște, rêsponse prefectul, nisce gâște care vè spionați unul pe altul. Ast-fel de agenți nu 'mi trebuesc. Vè destitui! Voi mâncați fondurile secrete ca să vè amăgiți voi unul pe altul.

Sermanul W... Atunci putu să înțelgă că cei trei ômenii cu care își bătuse joc de guvern în cafenea, nu erau alții de cât tot spioni, colegi de ai lui necunoscuți, cari nu se cunoseau nici ei între dênșii și veniseră cu câte un raport către prefect ca să denunțe fie care pe cei l'alți trei.

Iată cine mănâncă banii țerii!..

— Pentru că purta doliu după mórtea nemuritorului doctor în concediu, Strousberg, care a făcut din liberalii calici nisce demagogi bogati.

— Pentru ce se tot liberéză pungași din Văcăresci?
— Pentru a'și rezerva locuri guvernanzii.

PROSTIADA

Model de poezie, estrasă din operele unui poet.

Ești tu, o cavalier de geniu,
Ce trece nóptea somnoros
Pe al patriei măreț domeniū
Ce ține universul jos?

Ești tu în țurțuri și 'n splendóre,
In albul lunei îmbrăcat,
Cu ochii zămisliți din sóre
Cu coiful 'n foc înfășurat?

Ești tu Pygmalion titanul
Saū al Tetisei blând amant,
Care fură din cer ciocanul
Cu Genoveva de Brabant?

Ce ești? respunde-mi ipocrite,
Tu scorpie verde 'nchiegat,
Ce vèri insectele 'n ispite
Cu pietrele de matostat,

Și lombii triști prăjiți la fețe,
Cu turmele de elefanți,
Prin turnuri vor să se resfețe
Ca ai pământului amanți.

O Grecie și Propontide,
Ferice ești și să rămâi
Cât timp măslina și stafide,
Și portocale și lămâi
Vor crește vecinic pe câmpia
Pe unde se 'ncură cai de soiū,
Pe unde dórme poezia
Sătulă de-atât răsboiū.

Ah! vino palicare dragă,
Mirtul cu fesul vișiniū,
Care vindeași o dată bragă
Și care acum vinđi rachiū.

Ah! vino 'n bae și 'n porfire
Căci Tetis dorul 'și-a mărit,
Ah! vin să 'ți cânte din psaltire
Poetul cel mai izmenit

Ești fala negrelor talazuri,
Și mie valurile 'mi plac
Să mișce ca niște atlazuri,
Să cânte ca un pitpalac.

Și c'un pistol trosnind a lene,
Intins p' o laviță de brad
Să ne frecăm pe la sprâncene,
Precum făceam în Țarigrad.
In Țarigrad!

Ah! Tebeline, musulmane,
Ciapcăn muhdir și Chihaiia
Care mănânci pilaf mormane
Și bei ciubucul pe saltea.
Pe saltea!

Să 'mi spuī, adică să 'mi spuī mie
Cât ține luna sus pe cer
Și cât alérgă prin pustie
Ai sortei nóste cursier?!

Să 'mi puī zăbranic de mătase
Și să 'mi aduci cadâne: 2
Și dacă vrei adu-mi vre-o: 6
Saū dacă poți adu-mi vre-o: 9.

Și atunci tamburile să cânte
Și vocea lor să se unéscă
Cu Hogeia, care vrea s'avénte
Din minarea și să plesnéscă.

Mustiuk, Mustiuk, Mustiuk, Mustiuc
Tu care lumea o conduci
Tu care stai la Balamuc
Și cu nebuniū te apuci
La vorbă. Pentru ce nu dai
Cu sabia ta de aramă
Ce de departe e un paī
Iar de aprópe e o lamă.

Un poet.

AVENTURELE UNUI PAPAGAL

Căldurile precece ale verei trecute, ne deciseră: pe mine și pe prietenul meu, să profităm de câte-va serbători, spre a merge să respirăm récorosul aer de țară.

Un schit de *prea-sfinte*, nu departe de aici, a fost ales de amândouă, atât pentru frumoasa pozițiune ce aușisem că are, cât și pentru pitorescele sate circumvecine.

Calări pe niște mârtoģe, ce abia puturăm gási în pripă, ne îndreptarăm spre sfântul locaș, unde sosirăm înainte de amurg, grație dobitócelor nóstre, care mergea așa de iute în cât ți se părea că stă pe loc.

Maica Starița ne-a primit bine, tot bolbosisând câte-va cuvinte din evanghelie, fără nici un căpătaiū.

Ceea-ce însă, nu trebuie să uit a vé spune, este că, Maica Starița avea o nepóta de vr'o 16 ani, de o frumusețe puțin comună, numită *sora Melania*, care, cu tot negritul său costum, nu putea ascunde seducátórele forme ale corpului său.

Obosiți de sdruncinăturile drumului, ne retraserăm în chiliă ce ni se pregătise.

Camera era mare, încăpátóre; avea doué paturi, în care ar fi putut dormi opt persóne, și comunica printr'o ușe ținuită, și acoperită cu o perdea, fiind destinată prin câte-va rafturi, ce suporta o porțelenerie, care 'ți amintea epocile anti-diluviane, să jóce rolul de dulap.

Aménduoi, aruncându-ne în pat, schimbarăm câte-va cuvinte *à propos* de castitatea *sorei Melania*, și sub impresiunea plăcută ce ne-a făcut, adormirăm...

Un vis ciudat însă veni să 'mi tulbare somnul.

Mi se părea că sf. Petre, cu colecțiunea lui de chei, ciocănea la ușa camerei vecine, căsnindu-se a descuia cu nenumératele lui chei, și pe când eu mă trudeam să alfu, cum a venit aci pe pământ, căci știeam că *Srusberg*, cu concisiunile lui nu se dusesese încă pe lumea cea-altă, auđiu o voce delicată și subțire, care de sigur, 'mi inchipuiam că trebuie să fie a vr'unui inger dicéndu'i:

— De ce ai venit așa târziu?

— Măine e hram, respunse sfântul, și am avut mult de lusu, cu pomenirea sufletelor réposaiilor.

Care va să dică, reflectam eu, este și în cer un apel nominal, de toți căți se duc întru Domnul.

— Cum ved, prea sfinte, mai cam uitat de cât-va timp. Tot-d'auna găsești câte o scuză, pentru ca să vii mai rar. Mi se pare că sora Aneta...

Drept răspuns, sfântul se mulțumi a protesta printr'un sărutat.

Curios lucru, 'mi diceam. Ce o fi însemnând acesta: sf. Petre, vocea de ingeraș, sora Aneta, sărutatul..... Tóte acestea mi se părea cu totul nepotrivite, mai ales sărutatul... ce fel? și sfinți!.. dar de o dată 'mi adusei aminte că evanghelia spune că: *precum e în cer așa și pre pământ.*

Un sgomot însă mă deșteptă. Turmentat de bizareria ce visasem, mă forșam să 'mi dau cont unde mă aflu când același sgomot se repetă din nou, succedat de șopte între-tăiate, amestecate că sărutari.

Atunci 'mi adusei aminte că eram într'un schit, și după puțină bătae de cap 'mi esplicai visul în modul următor:

Vocea de ingeraș, era chiar vocea drăgalașei sore Melania, al cărei aer de cheruvin, mă făcuse înainte de a mă culca, să pledez cu mult foc pentru inocența sa, contra acuzărilor amicului meu care 'i punea la indoială castitatea.

Sfântul Petre, după vocea cuviósa de psaltichie 'mi am inchipuit că trebuie să fie vr'un frate întru Christos, pe care cine știe ce intemperii 'l făcuse să vie ca să solicite adépostul pentru nóptea aceia.

Pe când eu, cofundat ast-fel, căutam să resolv această problemă nocturnă, prietenul meu care auđise ca și mine șópaițul din camera vecină, 'mi dișe:

— Ași dorī să știū, care din doui a căștigat procesul?

Intr'adevăr, amice, bănuiala ta s'a concretizat, 'i réspunseiū.

— Altă dată să nu mai susții cu încăpătânare...

Convorbirea nóstră fu întreruptă de noui sgomote, care de astă dată, avea un caracter cu totul provocător.

— Ah! afurisita, lasă că măine o voi face, să 'mi plătescă, tot cu această monedă, neajunsul ce mi 'l face acum, 'mi dișe prietenul meu. Pe măine dar; ai să ne culcăm.

După ce ne-am svărcolit aprópe o oră, sgomotul, ce ne gonise somnul, dispăru, și tocmai când era să ațipim, auđirăm vocea delicată a sori Melania, însă de astă dată cu totul slăbită, dicénd:

— Lasa-mé în pace...

Peste câte-va secunde același «lasă-mé în pace» se repetă, în ciuda lui Morfeū, care surda 'și da oste-neala să ne captiveze.

Acest «lasă-mă în pace» care se repetă din ce în ce mai des, mă enervase așa de tare, în cât perđend răbdarea, mă dau jos din pat, și isbind cu putere ușea care despărțea camera vecină strigaiū:

Nu înțelegi s'o lași în pace?

În urma acestui protest, urmă o liniște mormentală și cu tóte desaprobările amicului meu, adormiiū.

De diminéța însă, ne îmbrăcarăm repede, cu scop să întelnim pe sora Melania, pe care n'o gasirăm nicăeri.

Întrebând pe Maica Starița, cu un aer fórte incurcat, roșindu-se, ne spuse: că nu 'i a fost bine, că a gemut tóta noaptea și a trimis-o în oraș la un doctor, ca să nu progreseze boala, etc., etc.

Atunci eu aplecându-mé la urechia prietenului meu 'i șoptii: *Se vede că tot n'a vrut s'o lise în pace.*

PARJOLIREA ROMANIEI-CHIX

Chix vrénd să susție pe Retevescu,
Scrise în unire cu chir Mihăilescu.
Un articol tare, în care blaméză
Pe studenți, și aspru ei îi înfieréză.

Studenții în grupuri, iute se adună,
Contra *României* 1), strigă și delună,
Și construind iute, un rugla Senat,
Fără nici o milă, foc pe loc 'i-a dat.

Ștemil pune culpa pe al său amic,
Jurând cum că densus n'a făcut nimic.
Chix lacrémī amare, varsă suspinând,
Vedéndu-și copila în flacări țipând.

Retevei cu pompa vine 'și-o stropește,
Dar masalagiū în van se trudește,
Că nu-i chip s'ermanul, ca s'o scape vie....
Pe când toți studenții 's plini de veselie.

PENTRU D-NII ABONAȚI

Cu numărul acesta, *Ciulinul* intră în al doilea an al existenței sale.

Mulțămim d-lor abonați și lectori cari ne-au procurat mijloce necesare în aparițiunea *Ciulinului* și rugăm pe acei d-ni cari ne fac a cheltui timp și timbre amintindu-le, (póte de câte 10 ori) să-și achite abonamentul și să-și implinéscă această obligațiune; cât pentru cei cari uită, cu tot dinadinsul această obligațiune, am comandat un nou clopot, usat fiind cel vechi pe care îl împrumutam și altor diare, începénd a'l trage regulat acelora ce nu vor să țină compt de schimbul ce ni se cuvine.

Asemenea rugăm pe d-nii abonați cari nu voesc a continua cu primirea diarului, să bine-voescă a restitui fóia chiar de la acest număr.

SARADA

Șese litere mă compun
Un object de casă bun.
Prima literă de 'mi ei
Sunt o flóre prin alei.
Cu una încă de's ciuntit.
Un fluvii german vestit
Una ca să'mi ei gândesți
Vara pe câmp mă găsești.
Și de vreți încă una să'mi luați
Rémân la curtea cu jurați.
Mulți acusați s'ar achita
Pe mine de m'ar pronunța.

De Dimitrie Dol.

1) *România Liberă.*

PARJOLIREA ROMANIEI-CHIX

